

SCHIPPERS AAN WAL

Waar val je voor wanneer je met je gezin na meer dan twintig jaar op het water naar een bakstenen woning verhuist? Binnenvaartschippers Tinne en Geoffrey zochten en vonden licht, warmte, rust en een streepje water.

Tekst Klaar Wauters
Foto's Cafeine

Het was onlangs al in dit blad te lezen: de *conversation pit* maakt een comeback. Je kent het wel, dat verlaagde zitgedeelte gevuld met zachte kussens waarin je onderuitzakt met een bende vrienden en familie. Architecten krijgen de laatste jaren regelmatig de vraag om zo'n zitkuil te integreren. De gezelligheid van de seventies zitkuil past ook helemaal bij het opgelegde cocoonen waarin we ons al maanden oefenen.

De bewoners van deze jarenzeventigvilla vielen om nog een andere reden voor de *conversation pit*: Tinne en Geoffrey verbleven meer dan twintig jaar als binnenvaartschippers op het water, begin vorig jaar kwamen ze definitief aan land, samen met hun twee kinderen. Omringd door het water herinnert de zitkuil hen subtiel aan de jaren op hun boot.

GOEIE VIBE

Behalve de zitkuil had de karakteristieke villa in Brasschaat nog veel meer troeven die van dit huis de ideale permanente uitvalsbasis maakten voor een nieuw leven aan wal. Tinne: "We voelden vooral veel charme en gezelligheid in het huis, maar ook kennis. De oorspronkelijke bewoner, een technisch tekenaar, ontwierp het pand volledig zelf. De indeling zat goed, het huis was niet te groot, bovendien leken de kamers allemaal met elkaar verbonden, iets wat ons na jaren intens samenleven heel erg aansprak."

Alleen lag er een zwaar, stoffig deken op de woning. Het licht kon amper binnendringen, overall lag er tapijt, tot op de wanden van het toilet. En, hoe kan het ook anders, bruin was hier de overheersende kleur. Het moest dus allemaal een pak frisser en lichter, een job voor Elke Van Goel van het Antwerpse Tenarchitects. Elke: "De vibe zat goed in deze woning. Heel wat stijlelementen bevelen ons, wat maakt dat je je discreet kunt opstellen en vanuit een hedendaagse blik het oorspronkelijke karakter kunt terugbrengen." De eerste, voor de hand liggende ingreep was het vergroten van de ramen. Als je jarenlang intens buiten hebt geleefd, is een maximale aanwezigheid van licht en natuur een evidentie. Achteraan kreeg de woning een verlengstuk door een luifel met een ronde koepel. Bovendien zorgen grote, volledig openklapbare harmonicaramen ervoor dat de overgang tussen woning en tuin verdwijnt. De keuken – de meest gebruikte plek door het gezin – is niet langer een aparte, donkere ruimte, maar ligt nu in het verlengde van de zonnige woonkamer.

Ook de zwarte tapijten, bruine bakstenen muren en donkere tegels werden ingeruild voor wanden met textuurverf en vloeren met een microtopping in een licht, zandkleurig palet. Elke: "Alleen de typische cederhouten plafonds bleven en wer-

den minutieus hersteld. Voor het maatwerk vielen we voor notelaar. Iets warmer en eigentijdser. Samen kozen we een boomstam met een bijzondere tekening uit en selecteerden zelf de vellen, zodat we zeker waren dat alles eenzelfde rust zou uitstralen."

EEN MARTINI, GRAAG

Whatsappen met je architect? In 2021 gooi je blijkbaar elk idee, elke twijfel en elke bedenking in de groep. Stoffen, accessoires, verlichting tot kunstwerken: alles werd *on the spot* besproken. Tinne: "Dan liepen Geoffrey en ik door de stad en vielen halsoverkop voor een schilderij. Op zo'n moment is het heel fijn dat je even kunt aftoetsen of de crush terecht is. Mijn man en ik hadden van bij het begin een uitgesproken idee welk gevoel onze woning moest uitstralen. Als je dan met een architect zit die dat niet vertaald krijgt, is het lastig werken. Met Elke zaten we meteen op dezelfde golflengte." De architect noemt de verbouwing van de villa ook echt een cocreatie. Heel wat ideeën werden door het koppel aangebracht, zoals bijvoorbeeld de dromerige waterpartij rondom een deel van de woning. De inspiratie daarvoor kwam van de jarenzeventigvilla's uit Californië, maar ook van hun eigen schippersverleden. Doordat je in de zitkuil op hetzelfde niveau als het water zit, transformeert de ruimte gevoelsmatig tot kajuit. Bovendien reflecteert het licht mooi op het water, waardoor je binnen een elegant vloeiend patroon krijgt.

De rust en het minimalisme, maar ook de warmte en de zachtheid waar de bewoners naar verlangden, voel je zowel rondom als binnen in het huis. Elke: "Het subtiele kleurenpalet is afgestemd op de natuurlijke omgeving, net als de zachte, afgeronde vormen. Maar behalve het grote plaatje, is het een waaiër aan details die hier voor de sfeer zorgen: de linnen panelen in de slaapkamer bijvoorbeeld, de zachtroze badkamer, de plantenbak met berenklaauwen, de rondingen van de open haard. Door hun grote betrokkenheid in het creatieproces voel je gewoon wie hier wonen: zachte, lieve, creatieve mensen."

Toch is ook dat vleugje Grace Jones dat de villa in zich had, subtiel bewaard gebleven. De gouden sprankel in de glasdallen inspireerde de bewoners om de luxueuze kleur door te trekken in de badkamerkranen en ook de luifels zijn goudkleurig. En het meest besproken snufje van de woning? Zonder twijfel het bedieningspaneel in de armlauning van de sofa. Dit stukje domotica avant la lettre werd succesvol opgelapt. Met een druk op een willekeurige knop verwacht je bijna dat er een Martini wordt geserveerd... ●

Rechtsboven: de keuken – de drukst bezochte plek in de woning – werd volledig vernieuwd. Voor de meubelen zochten de bewoners naar een mix van minimalisme en warmte, zoals deze marmeren tafel van Knoll.

Linksonder: een eerste ingreep werd het vervangen van de veel te kleine ramen om het licht volop naar binnen te trekken. Een must voor wie jarenlang intens buiten leefde.

Rechtsonder: sfeer, harmonie en warmte waren kernwoorden bij de verbouwing, hout kreeg dan ook een prominente rol. De cederhouten plafonds werden minutieus hersteld, voor het maatwerk bleek notelaar geknipt. Met een druk op de knop van het minutieus gerestaureerde bedieningspaneel in de arm van de sofa gaan de luifels omlaag, de garagepoort open en de sfeerverlichting aan.

ID

Elke Van Goel

Studeerde architectuur aan het Henry Van de Velde Instituut in Antwerpen.

Was tussen 1994 en 2002 medewerker bij achtereenvolgens Luc Buelens, Driesen-Meersman-Thomaes, Vincent Van Duysen en Gert Voorjans.

Staat sinds 2006 aan het hoofd van Tenarchitects. Ze spitst zich toe op verschillende projecten, van meubelontwerp tot (historische) renovaties, nieuwbouwwoningen en commerciële ruimtes waaronder restaurant Cedric in Knokke en restaurant Gustav in Antwerpen.
tenarchitects.be

Linksboven: het interieur van de villa leek met zijn zwarte tapijten en gouden kranen bijna een filmdecor. Hier en daar bleef een vleugje Grace Jones bewaard, zoals de gouden glasdallen in de badkamer.

Rechtsboven: zodra het kan staan de harmonica-deuren open, waardoor het gezin maximaal buiten leeft. Plafond en vloer werden doorgetrokken om het onderscheid tussen binnen en buiten te verkleinen, de koepel zorgt voor licht.

Onder: niet alleen Tinne en Geoffreys verleden als binnenvaartschippers inspireerde hen om een waterpartij rond de villa te voorzien, ook de jarenzeventigbungalows in Californië overtuigden hen.

